

Sametové jaro

Karel Kryl

1. Je jaro, větry vanou od jihu do cely,
sbohem či nashledanou, obecné veselí,
[: jsou stromy plné mízy a někdo jiný sklízí
to, co jsme zaseli, to, co jsme zaseli. :]
2. Ačkoli dozvonilo poslední zvonění,
přec v duši temno zbylo a v srdci vězení,
[: po vinných ani slechu, a jiným ku prospěchu
jsou naši ranění, jsou naši ranění. :]
3. Je jaro, ledy plovou s narkózou do žíly
a s maskou sametovou jde ústup zdvořilý
[: a na mohyle něhy mráz uhrabává sněhy,
jež zimu přežily, jež zimu přežily. :]